

Polyák Ildikó, az EQA magyar nagykövete levele

Amint arra a tavalyi közgyűlési beszámolómban utaltam, 2023-ban véget ért az EQA és a birminghami Quiltfesztivál szervezői közötti sokéves együttműködés, és 2024-től az Európai Foltvarró Találkozó (EPM/Ezüstvölgy) lett az EQA „bázisa”. A francia EQA-képviselő és a jelenlegi EQA-vezető, a lett Elina Ginsberga-Lusis diplomáciai képességének köszönhetően a 2024-re vonatkozó szerződés értelmében a szervező 48 vendégéjszakát biztosított a 19 EQA-képviselőnek, 40 folyóméternyi kiállítási területet Liepvre-ben, továbbá egy tárgyalótermet a szeptember 15-i egéssznapos EQA-gyűlésnek. Cserébe a tagországok a rendezvény előtt, alatt és után a másik szerződő fél által pontosan meghatározott marketingtevékenységet folytattak: nyomtatott formában és a közösségi médiában tájékoztatták saját tagjaikat.

A 2024-es Madarak pályázat minden országban korábban nem tapasztalt érdeklődést keltett. Összesen 420 quilt készült el, köztük 56 magyar – egy újabb rekord. Az előzetes tervek ellenére nem történt semmilyen válogatás, így aztán az összes munka installálása nem kis feladatot jelentett. Mivel ekkora mennyiséget hely hiányában egyetlen tagország sem tud kiállítani, a kollekciót kettébontottuk, és jelenleg a kétszer körülbelül 200 madár külön utakon jár Európában.

Ugyancsak az EPM javaslatára az EQA 300 euró összegű készpénz díjat adományozott egy általunk választott pályázónak, Christine Küchel Rejtett birodalom című munkájának.

Mivel mind az EPM, mind az EQA elégedett volt a szerződés teljesítésével – bár természetesen mindkét fél felvetett néhány hiányosságot –, még 2024. októberében alapvetően változatlan feltételek mellett aláírtuk a 2025-re vonatkozó megállapodást.

A 2023-as birminghami „szakítás” után a svájci EQA-képviselő kapcsolata révén kezdődött az EQA és a vicenzai Abilmente fesztivál együttműködése. Ennek részeként írtuk ki 2024. kora ősszel a Legendák pályázatot, amire összesen 72 pályamű érkezett, köztük három Magyarországról. Az öttagú nemzetközi zsűri a beküldött fényképek alapján 10 quiltet emelt ki, köztük Szilberhorn Csilláét.

2025-ben komoly szervezeti átalakulás előtt állunk. Az EQA úgy élte le fennállásának több mint 20 évét, hogy jogilag nem létező szervezet volt. Az utóbbi néhány évben azonban egyre inkább elengedhetetlennek tűnt, hogy bejegyzett civil szervezetté váljunk. Februárban létrejött egy ezt előkészítő bizottság, és terveink/reményeink szerint június végére az EQA egy Belgiumban regisztrált szervezet lesz. Belgiumot az egyszerű és rugalmas jogi háttér, illetve az alacsony eljárási díj miatt választottuk. Az EQA működése csak egyetlen szempontból változik: a tag-céhek éves tagdíjat fizetnek, aminek összegéről még nincs megállapodás.

Végezetül hadd szóljak néhány szót a magyar EQA-tagság pénzügyi vonatkozásairól, már csak azért is, mert évek óta szerepel a céhes költségvetésben egy EQA-sor. A tavalyi évben az MFC fizette a Budapest-Bázel repülőjegyemet, 1 éjszakai szállást, ami összesen 108,985 Ft-ba került. Az EQA-díjra és a Madarak installációs anyagaira összesen 21 eurót fizettünk. Ezen kívül szállítási költségként felmerült a Madarak postázása Ezüstvölgybe, illetve a három Legenda-quilt kiküldése Olaszországba, ami összesen 32.282 Ft volt.

Összességében azt gondolom, hogy Magyarországnak, illetve a céhnek érdemes az európai foltvarrók nagy családjához tartozni, és a magam részéről mindent megteszek a jövőben is, hogy a tagországok együttműködése minél több hasznot hajtson a céhtagoknak.